

Ladányi Sándor szakmai életrajza

Kisújszálláson 1937. február 1-jén született. 1955-ben tett jeles eredménnyel érettségi vizsgát a Budapesti Közgazdasági Technikum Közlekedési Tagozatán. 1955-1957 között az Építőipari és Közlekedésműszaki Egyetem Közlekedésüzemmérnöki Kar Vasútüzemeltető Szakának hallgatója. 1957-ben beiratkozott a Budapesti Református Theológiai Akadémiára, ahol 1962-ben végzett, 1963-ban református lelkészi oklevelet szerzett. Rövid ideig tartó (1962-1964) vidéki (Fót, Bia, Bicske) segédlelkészi szolgálat után, 1964-től a Dunamelléki Református Egyházkerület Levéltárába (Ráday Levéltár) került, ahol előbb segédlelkészi beosztásban, majd egyházkerületi levéltárosként, levéltárvezető, illetőleg levéltár igazgatóként tevékenykedett 1979-ig. Közben, 1966-1969 között a történelem-, 1970-1973 között a levéltárszakot végezte el és szerzett történelem szakos középiskolai tanári (1969), illetőleg levéltáros (1973) oklevelet az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán. 1973-ban ugyanott "summa cum laude" fokozattal bölcsészdoktori, 1996-ban a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán teológiai doktori oklevelet szerzett, ugyancsak "summa cum laude" minősítéssel. Mindkettőt az illetékes Doktori Tanácsok 1997-ben - a Magyar Akkreditációs Bizottság felhatalmazása alapján - PhD fokozattá minősítették.

1979. október 1. óta a Budapesti Református Teológiai Akadémia (1993 szeptemberétől a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara) Magyar Egyháztörténeti Tanszékének - 2003-tól, tanszékösszevonás következtében "Egyháztörténeti Tanszék" - tanára, 1997-ben egyetemi tanári kinevezést kapott, (1986 és 1992 között az egyetemes egyháztörténetet is előadta). 2007. február 1-jén – életének 70. évét betöltve – nyugdíjazták, és „emeritus professzor” címet kapott. Megbízás-felkérés alapján azonban – egyelőre – továbbra is tanít. Hivatalból foglalkozik a magyarországi protestáns egyházak teljes történetével, vallásügyi helyzetének alakulásával, különös tekintettel a református egyházéra.

Főbb, kiemelt kutatási területe: a magyarországi református egyház XVII-XVIII. századi helyzetének alakulása, ennek keretében különösen is a Rákóczi-szabadságharc valláspolitikája, Ráday Pál egyházpoltikai tevékenysége, külföldi kapcsolatai, peregrináció, a külföldi hatások jelentkezése és érvényesülése, küzdelmei a hazai református egyház életében. - Újabban - zsinati elnökségi felkérés és megbízás alapján kutatja a legújabb kor történetét is; (2006-2007-ben különösen is – a félszázados jubileum kapcsán – az 1956-ban a református egyházban történt események-mozgalmak [pl. Református Megújulási Mozgalom], majd a megtorlás alakulásával is behatóan foglalkozott, amely tárgykörben számos publikációja is jelent meg. Tagja volt az 1989-ben alakult, az 1945. utáni helyzet alakulásával foglalkozó munkaközösségnek - Benda Kálmán halála után - 1994-től rövid ideig megbízott vezetője is volt. 1997. szeptember 1-től 1999-ig a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kar Doktori Tanácsának elnöke. 1999-2002-re pedig megkapta a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat.

E mellett számos kiadvány szerkesztője, lektora, vagy konzultánsa, ill. egyéb módon segítője. Gyűjti a lexikális adatokat. 1991/92-től 1998-ig folyamatosan vezetett speciálkollégiumot az ELTE Bölcsészettudományi Karán a Neveléstudományi Tanszék keretében "A református iskolák - iskolaügy története" témakörben. Az 1980-as évek végétől - felkérésre - a pedagógus továbbképzőkön

előadás(sorozat)okat tartott, (amíg erre igény volt) a magyar református egyház történetéről. 1992-ben a "Haza és Haladás" Alapítvány Kölcsey Akadémiája által indított újságíró iskolában előadássorozatot tartott a református egyház történetéről. 1994-től felkérést kapott a Budapesti Műszaki Egyetem Társadalomtudományi Intézete keretében egyháztörténeti előadások tartására (indexbe felvehetően, rendszeresség igényével), amely sorozatot a BME néhány esztendő elteltével nem indította újra. Az 1980-as évek végétől a MTA Egyháztörténeti, Művelődéstörténeti, Neveléstörténeti, valamint a Nemzetközi Egyetem-történeti Bizottság Magyar Nemzeti Bizottságának tagja (néhányiknek folyamatosan, másoknak egy akadémiai cikluson keresztül, az egyetem-történeti bizottságban több előadást is tartott). A Magyar Akkreditációs Bizottság keretében működő Teológiai és Vallási Felsőoktatási Szakbizottság tagja volt. 1998-ban – két cikluson át - beválasztották a Pedagógus-Továbbképzési Módszertani és Információs Központ Pedagógus-Továbbképzési Akkreditációs Bizottság szakértői közé. Tagja a Magyar Történelmi Társulatnak, a Magyar Történészek Világszövetségének és a Magyar Egyetemi és Főiskolai Oktatók Közösségének (MEFOK), az Országos Református Tanáregyesületnek. Több esetben volt kandidátusi, akadémiai doktori egyetemi doktori (világi egyetemi és teológiai) doktori opponens, vagy bizottsági tag, valamint az MTA Történettudományi Bizottsága Egyetem-történeti Albizottságának.

Kapcsolatban áll a bécsi egyetem Protestáns Teológiai Fakultásának Egyháztörténeti Tanszékével, valamint az Institut für protestantische Kirchengeschichte-vel (mindkettő vezetője dr. Peter F. Barton volt). Munkatársi kapcsolatban volt az Österreichische Akademie der Wissenschaften Österreichisches Biographisches Lexikon Redaktion-jával, valamint a Traugott Bautz Bibliographisches Kirchenlexikon és az RGG Lexikon vállalkozásokkal. Kutatói kapcsolatban állt az amsterdami Vrije Universiteit-tel, valamint a szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Irodalomtörténeti Tanszékén működő peregrinációt kutató csoporttal.

1976-1977-ben, tíz hónapot töltött - az Egyházak Világtanácsa ösztöndíjával - Bécsben kutatással. 1989-ben 6 hónapon át kutathatott Amsterdamban (a Vrije Universiteit és a Gereformeerde Kerken támogatásával). Rövidebb ideig - négy, hat hétig - több ízben folytatott kutatásokat osztrák, német és holland levéltárakban és könyvtárakban. - 1994-ben elnyerte a "Stiftung Aktion Österreich Ungarn" támogatását "Der ungarisch-siebenbürgische Protestantismus und die Wiener Regierung zur Zeit Maria Theresias" projekt, amelynek koordinátor-professzora volt, így két hónapot (2x1 hónapot) kellett Bécsben töltenie a kutatás irányításával.

Számos hazain kívül több előadást tartott Ausztriában, Németországban és Hollandiában, Romániában és Csehszlovákiában [Szlovákiában].

Budapest, 2009. június 26.